

Rogate
J16,23-33
25.5.2025

Pozdrav:

Ve jménu Boha Otce i Syna i Ducha svatého.
Milost vám a pokoj od Otce našeho a Pána Ježíš Krista.

Introit:

Bij pastýře a ovce se rozprchnou!
K maličkým však obrátím ruku.
Ti budou vzývat mé jméno a já jim odpovím.

Píseň: 288

Čtení: Job2,1-10

Píseň: 534

Kázání: J16,23-33

Po otázkách učedníků, po podobenství o rodící ženě, která musí projít porodními bolestmi, po líčení radosti ženy z nového života, po zapomnění všeho, co předcházelo narození dítěte, Ježíš se ujímá znovu slova. Jeho řeč byla doposud obrazná, názorná a učedníci nechápavě tápají, proč jim to Ježíš vlastně všechno říká.

Proč mluví o odchodu? Proč říká, *že jej zanedlouho nespátří a zanedlouho jej opět uzří?* Nic nenasvědčuje tomu, že by Ježíš měl někam cestovat, někam odejít do jiné země. Nic nenasvědčuje tomu, že by Ježíš onemocněl nějakou smrtelnou chorobou. Proč zaslibuje nějakého Přímluvce, který se za ně bude přimlouvati? Proč jej budou potřebovat? K čemu jim bude?

V onen den se mě nebudete již na nic ptát. To je úžasné! Mít zodpovězené všechny životní otázky. Již se netrápit otázkou po úmyslech Božích. Již se neptat Boha, proč to či ono se děje. Mít jasno. Nicméně Ježíšova řeč pokračuje.

Amen, amen, pravím vám, budete-li o něco prosit Otce ve jménu mém, dá vám to...Proste a dostanete, aby vaše radost byla plná. No, to jsou dvě úžasné zprávy. Budeme mít díky zodpovězeným otázkám pokoj s Bohem, a ještě k tomu nádvkem nám všechno splní.

Každé malé dítě ví, že někdy úpěnlivě prosí, aby se rodiče nehádali, aby maminka či tatínek neumřel aby... a nebylo vyslyšeno, nebyla odpověď. Jen tiché mlčení.

Myslím si, že je to špatné pochopení věci. V onen den, tedy v den, kdy bude mnoho otázek, kdy budeme zmateni, co po nás Bůh chce, tak v onen den máme prosit Ježíše Krista o toho Parakleita. Prosit o toho Ducha svatého. Ano, Duch svatý jako dar shůry od Boha Otce. V onen den, kdy nastane největší krize krizí – Ježíše povedou na smrt. V onen den naprostého zmaru, v onen den prostě o Ducha utěšitele-Parakleita, který by vás utěšil a potěšil.

Následuje ujištění učedníků, že je Otec i Ježíš miluje. Takto expresivně, silně, vyznává Ježíš lásku Boha Otce i Ježíše Krista k nám lidem. Takto otevřený a vřelý vztah má trojjediný Bůh k lidskému pokolení.

Vyšel jsem od Otce a přišel jsem na svět. Ted' svět opouštím a navracím se k Otci. Jasně, nekomplikované dvě věty. Jsou pro dnešního člověka vůbec srozumitelné? Jsou tyto věty tajemstvím, důkazem, odpovědí nám lidem po původu a důvodu Ježíšova působení na této zemi?

Nevím, ale tyto dvě věty se nedají přijmout nijak jinak, než u víře. K tomu, abychom toto přijali, musí právě působit Duch svatý. Abychom toto nejen přijali, ale abychom již utichli se svými zvědavými otázkami. Nějakým nepochopitelným způsobem Bůh ve svém slitování sestoupil z míst, kam lidská ruka nedosáhne. Sestoupil v Ježíši z Nazaretu, aby zase, až přijde hodina, vystoupil zpět.

Aj, nyní zjevně mluvíš, a přísloví žádného nepravíš. Nyní víme, že víš všechno, a že nepotřebuješ, aby se kdo tebe tázal. Skrze to věříme, že jsi od Boha přišel. Konečně to učedníkům došlo. Konečně pochopili. Konečně Ježíš to řekl tak, že to musí každý pochopit. A protože jsme pochopili, věříme. Protože jsme si osvojili dogmatické fráze, uvěřili jsme. Konečně jsme formulovali základní vyznání církve, a tak jsme uvěřili.

Ježíš jim odpověděl: „Ted' věříte?“ Je to pochvala? Je to údiv Ježíšův, že konečně trochu natvrdlí učedníci pochopili? Je to dílo Ducha svatého, že přemohl mysl učedníků a nás? Já si to nemyslím.

Jako by Ježíš říkal: Nyní věříte, ale počkejte. Když je klid a nic se neděje, vše běží dobře, tak věříte. Ale. *Hle, přichází hodina, a již je zde, kdy se rozprchnete každý do svého domova a mne necháte samotného.* Ano, hodina potupné smrti. Ano, hodina utrpení. Ano, hodina bezmoci a strachu. Hodina opuštěnosti. Hodina, kterou by si raději Ježíš nevybral. Hodina, kdy se zdá, že nebe mlčí a ten zlý má navrch.

Co potom? Potom budete věřit, nebo utečete do bezpečí svých domovů, kde budete Bohu vyčítat, co vám způsobil zlého. Utečete, abyste se nemuseli dívat do bídy vašich životů.

Ve světě máte soužení. Ale vzchopte se, já jsem přemohl svět. Jako by Ježíš řekl: Nebojte se! Váš život nebude vždy snadný. Možná, že zažijete utrpení, ústrky, zkoušky, všelijaké trápení. To však není všechno. To není konec. Nejde o laciný happy end. Jde o jistotu vítězství Boha nad temnými silami v nás. Jde o vzkříšení, tedy o život v jiné realitě. Realitě Božího království.

Pane, prosíme o Ducha utěšitele. Prosíme o Parakleita, který nás bude těšit ve chvílích strachu, malomyslnosti, obav, ve chvílích malé víry. Pane, prosíme o Ducha svatého, abychom díky němu přijali tajemství tvého života a vzkříšení.

Amen.

Píseň: 558

Poslání:

V tom je totiž láska k Bohu, že zachováváme jeho přikázání;
a jeho přikázání nejsou těžká, neboť kdo se narodil z Boha, přemáhá svět.
A to vítězství, které přemohlo svět, je naše víra.

Požehnání:

Požehnejž tobě Hospodin a ostříhejž tebe.
Osvět' Hospodin tvář svou nad tebou a buď' milostiv tobě.
Obratiž Hospodin tvář svou k tobě a dejž tobě pokoj.

Píseň: 689